Jediný čtrnáctideník v Praze 8

NAŠE PRAHA 8

Bohnice • Karlín • Kobylisy • Libeň • Střížkov • Troja

13. 11. 2026

Anketa: Platit, nebo neplatit televizní poplatky?

Více na stranách 6 a 7

Záhada: Proč sluky umírají na Václavském náměstí?

Více na straně 11

Vousy, nebo hladká tvář? Ženský vkus se s věkem mění

Více na straně 12

Zpěvačka a herečka Dáša Zázvůrková: Do některých šansonů jsem ještě nedozrála

nasepraha.cz

Foto: Lenka Hatašová

28 let jsme s Vámi

Vyhrajte vstupenky na divadelní Českou mši vánoční!

strana 10

Rozhovor na stranách 8 a 9

INZERCE

PLYNAŘ
INSTALATÉR
TOPENÁŘ

MONTÁŽ A OPRAVA ROZVODŮ, PLYNOSPOTŘEBIČŮ A PLYNOVÉ REVIZE
Vladimír Tymeš, tel.: **603 937 032**

SC-503899/32

REKONSTRUKCE BYTŮ, BYTOVÝCH JADER A KUCHYNÍ

práce obkladačské, zednické, elektro, instalaterské, podlahářské, malířské, výroba nábytku

Svoboda a Nejtek s.r.o.
604 203 243, 603 801 377
www.svobodaanejtek.wz.cz

SC-503927/101

INZERCE

NOVÁ DŘEVĚNÁ OKNA A DVEŘE?

Poptejte TRUSTAV!
Vyrábíme nová dřevěná okna a dveře **pro byty, rodinné domy, SVJ** a další stavby včetně kulturních památek.

trustav

SPOLUPRACUJEME S PAMÁTKÁŘI

www.trustav.cz

trustav@trustav.cz
724 289 123

SC-5044547/10

Výstava: Populární „Bohdalka“ odkrývá soukromí

STRANA 13

SKUPINA CSG

Práce, která má budoucnost. Pro více než 14 000 lidí.

Ve více než 100 společnostech a 13 zemích světa propojujeme poctivou průmyslovou tradici s nejmodernějšími technologiemi. Od legendárních automobilů Tatra přes radary nové generace až po bezpilotní systémy. A mnohem víc.

I tohle je CSG.

Česká průmyslově-technologická skupina.

csg.com

SC-503912/18

TAK SI MYSLÍM...

šéfredaktor:
Martin Dudek
tel.: 774 820 075
martin.dudek@
ceskydomov.cz

Máme tu listopad a s ním opět společenskou vřavu, jejímž jádrem je (ne)zrušení koncesionářských poplatků za Českou televizi a Český rozhlas. Po „ohlušujícím" tichu z Kavčích hor, kdy jednodenní stávka zaměstnanců televize, ke které se přidali i pracovníci veřejnoprávního rozhlasu, nezastavila chod světa, rohlíky a pivo nezlevnily a lidé kvůli svým oblíbeným, leč nevysílaným pořadům nepáchali hromadné sebevraždy, přichází připomínka 17. listopadu 1989.

Bude opět stejně dirigovaná jako nedávné protivládní protesty a nespokojenci v pražských ulicích nenechají ani nit suchou na Babišovi a spol. Tedy na vládě, která v demokratických volbách získala důvěru většiny tohoto národa a ve svém programovém prohlášení mimo jiné jasně uvedla, že chce poplatky zrušit. A pokud chce vládnout dál, musí svoje sliby plnit. I třeba proto, že by hospodaření České televize mohl nově prověřovat také Nejvyšší kontrolní úřad.

Úctyhodná kamenná svatba manželů Serbusových

■ Zlatá, smaragdová, diamantová a nyní kamenná. To je výčet svateb Libuše a Václava Serbusových konaných vždy po pěti letech od roku 2011 v obřadní síni Libeňského zámku.

Václav se narodil v roce 1940 a Libuše (roz. Rutová) o rok později. Oba vyrůstali v Libni, pouhou jednu tramvajovou stanici od sebe. Chodili do stejné školy, znali navzájem většinu svých spolužáků, a přesto o sobě nevěděli. Jejich cesty se střetly až roku 1957 překvapivě ne v Libni, ale v Holešovicích. Tehdy se potkali na odpoledních čajích. Václav tam spatřil slečnu, která se mu hodně zalíbila. Vydal se k ní, elegantně se uklonil a požádal ji o tanec. Žádné dlouhé řeči. Měl totiž jednu přesvědčivou přednost: uměl dobře tančit. A Libuše měla dost dobrý vkus, aby si toho hned po prvním společném tanci všimla. Tehdy, když spolu při waltzu dělali první kroky, ještě netušili, kolik dalších společných je ještě čeká.

Pak přišla vojna. V letech 1959 až 1961 sloužil Václav vlasti a Libuše se musela obejít bez svého tanečníka. Dva roky jsou dlouhá doba, zvláště když je člověku kolem dvaceti. Jejich vztah však vydržel. Vlast nakonec Václava propustila do civilu a Libuše si ho vzala za muže.

TĚMI největšími životními radostmi pro manžele jsou jejich děti, vnoučata a rozvětvené rodiny. Foto: MČ Praha 8

Svatba se konala roku 1961 na Staroměstské radnici a hned poté následoval církevní obřad v kostele Panny Marie Vítězné u Pražského Jezulátka. Své „ano" si tedy řekli před úřadem i před Bohem. Patrně aby od samého začátku nebylo pochyb, že to myslí vážně. Od prvního tance uplynulo šedesát devět let a od svatby pětašedesát. A tak jim starosta Prahy 8 Ondřej Gros (ODS) popřál v Libeňském zámku mnoho dalších krásných dnů a důvodů, proč se spolu smát, na co vzpomínat a na co se těšit. **(P8, red)**

Podpořte válečné veterány koupí vlčího máku

Stejně jako v minulých letech probíhá do 30. listopadu sbírka ke Dni válečných veteránů, jejíž výtěžek půjde na přímou pomoc vojákům, válečným veteránům a jejich blízkým, kteří se ocitli v těžké životní situaci. Symbolem je květ vlčího máku. Jeho

připnutím na oděv, kabelku či aktovku také vyjádříte úctu a poděkování hrdinům, kteří položili životy za naši svobodu, a podpoříte tisíce novodobých válečných veteránů, kteří se od 90. let 20. století účastní zahraničních operací. **(red)**

KOMENTÁŘ

Ručičky, nebojte se, vy nikdy pracovat nebudete...

Možná na vás v poslední době také vyskakují videa různých influencerů, jak je strašné obětovat celý svůj život práci. Že je hrůza, že v nejlepších letech mládí místo cestování a bavení se s přáteli svůj čas zahodíme prací. Není to nic nelegálního a tato kontextová sdělení, která nakonec skončí u investic do krypta, pouze reagují na veřejnou potřebu určité části mladé generace.

Ano, existuje poměrně velká část mladé generace, která v práci nespatřuje smysl života. Chtějí se bavit, cestovat, trávit čas s přáteli nebo rodinou, jen ne proboha do práce. Jako příslušník polistopadové generace, která vyrostla na zcela opačných principech, se musím smát. Všechna ta hesla, co se říkala: Bez práce nejsou koláče. Kdyby pečení holuby padali rovnou do huby. Ručičky, nebojte se, vy nikdy pracovat nebudete. Komu smrdí rum, tomu smrdí práce. A podobné. Najednou vše dostává takový smysl.

Lidí, kteří si myslí, že mají nárok na nějakou dávku nebo státní příspěvek, začíná být strašlivé množství. A už to rozhodně není pouze doména tzv. nepřizpůsobivých, jak jsme si těm z Ústí navykli říkat. Rozpočet ministerstva práce a sociálních věcí je hrozivý bilión korun. Tedy přesně půlka státního rozpočtu. A na tu půlku, a nejen na ni, musí někdo vydělat. Jsem z generace, která, zaplaťpánbůh, měla jako premiéra a prezidenta Václava Klause. A teď se odpolitizujme. Ale jedno nám dal. Naučil nás základní premisu: nepřemýšlej, co může stát udělat pro tebe, ale přemýšlej, co ty můžeš udělat pro stát. A my jsme dělali.

Já třeba založil síť novin pro lidi zdarma, jejichž výtisk, který držíte v ruce, vychází už 27 let. Mí přátelé založili výrobny, jeden síť klinik, myčku aut, někdo hospodu, někdo se věnuje programování, někdo sociálním službám, někdo učí. Každý svým dílem přispívá společnosti, aby se rozvíjela. Svou práci miluje. Je šťastný, že ji má, že jej naplňuje.

Ten Klaus nás totiž naučil ještě jednu věc: práce je vytváření hodnot. Přidaná hodnota je lidské štěstí. Dobrý pocit, že jsem něco světu dal. Že jsem něco vytvořil. Že se lidé díky mně mají lépe. Že se pak máme všichni lépe. Byl bych rád, kdyby se tyto kodexy propsaly do DNA i současné mladé generace. Budou také šťastní, jako jsme byli my.

Jan Čížek, pražský patriot
jan@cizekjan.cz

KRÁTCE Z OSMIČKY

Kdy a kde si můžete zabruslit?

Městská část pro letošní zimu připravila tři veřejná kluziště. Na bohnickém prostranství mezi KD Krakov a Centrem Krakov a v libeňském Podzámčí (u Velkého mlýna) se začne bruslit od úterý 17. listopadu, na kobyliském koupališti Ládví od pátku 20. listopadu. **(P8, red)**

Tesco se rozloučí také s Prahou

O čem si již dlouho špitali vrabčáci na pražských střechách, to se koncem října veřejně potvrdilo. Britský řetězec Tesco oznámil, že jeho česká a slovenská část připadne nizozemské společnosti Ahold Delhaize, která u nás provozuje supermarkety a hypermarkety Albert. Jelikož obchod musí potvrdit antimonopolní úřady, k oficiálnímu převzetí všech obchodů Tesco, tedy i těch pražských, dojde až ve druhé půlce roku 2027. **(red)**

Vraťme padlým vojákům jejich tváře

V Centrální evidenci válečných hrobů jsou zaznamenány desetitisíce osob, jejichž osudy poznamenaly válečné konflikty. U mnoha z nich však fotografie chybí. Zůstává jméno, datum narození a úmrtí, vojenská jednotka nebo místo posledního odpočinku, ale tvář člověka, kterému tyto údaje patří, už často neznáme.

Řada takových fotografií přitom stále existuje. Uchovávají se v rodinných albech, kronikách, pozůstalostech nebo soukromých sbírkách. Mohou na nich být naši pradědečkové, prastrýcové i další příbuzní, jejichž jména dnes nacházíme na pomnících a válečných hrobech.

Zkuste proto v Centrální evidenci válečných hrobů vyhledat svého předka, příbuzného nebo člověka, jehož osud znáte. Pokud u jeho záznamu fotografie chybí a vy ji máte ve svém rodinném archivu, pomozte ji doplnit například prostřednictvím Veřejného portálu CEVH na evidencevh.mo.gov.cz/Evidence. Více informací o projektu a práci s databází najdete na valecne-hroby.mo.gov.cz/aktuality/tvare-valky-vratme-jmenum-jejich-tvare. **(red),** ilustrační foto: archiv

Vánoční turnaj seniorů v tenisové čtyřhře

Městská část Praha 8 zve na Vánoční turnaj seniorů v tenisové čtyřhře. Uskuteční se v sobotu 12. prosince od 10.00 h. v nafukovací hale Tenisového klubu ESO v Ládví. Bezplatnou účast si rezervujte nejpozději do 4. prosince u K. Ondrušové na tel.: 222 805 194 nebo na e-mailu katerina.ondrusova@praha8.cz. Počet účastníků je omezen. Turnaj je určen pro věkovou kategorii ženy nad 55 let, muži nad 60 let. **(P8, red)**

Foto: Pixabay

Kudy neprojedete?

Do 20. listopadu je z důvodu opravy povrchu komunikace uzavřena komunikace Vosmíkových, v úseku Na Sypkém – Na Dědince. Objízdná trasa je vedena ulicí Zenklova ve směru z centra – Na Sypkém – V Zahradách – Pod Čertovou skalou – Vosmíkových. A kvůli výkopovým pracím bude uzavřena křižovatka Vojenova x Tkalcovská v termínu od 23. do 29. listopadu. **(red)**

STANOVIŠTĚ VELKOOBJEMOVÝCH KONTEJNERŮ

13. 11.	14:00–18:00	Sopotská × Bydhošťská Bohnice
14. 11.	08:00–12:00	Křivenická × Čimická Čimice
16. 11.	15:00–19:00	Střížkovská 64 Libeň
18. 11.	14:00–18:00	Šimůnkova Kobylisy
19. 11.	14:00–18:00	Tanvaldská 1 Kobylisy
20. 11.	13:00–17:00	Trojská × Nad Trojou Troja
20. 11.	14:00–18:00	Nekvasilova Karlín
21. 11.	09:00–13:00	Turská × K Větrolamu Čimice
23. 11.	14:00–18:00	Štěpničná Libeň
23. 11.	15:00–19:00	Třebenická × Sebuzínská Kobylisy
24. 11.	13:00–17:00	U Pekařky Libeň
24. 11.	15:00–19:00	U Drahaně 163/9 Bohnice
25. 11.	13:00–17:00	U Sluncové × Za Invalidovnou Karlín
25. 11.	14:00–18:00	Uzavřená Kobylisy
25. 11.	15:00–19:00	V Mezihoří × U Pošty Libeň
26. 11.	13:00–17:00	V Zahradách × Na Sypkém Libeň
26. 11.	14:00–18:00	V Zámcích, u domu 51/64 Bohnice
27. 11.	14:00–18:00	Valčíkova × Na Truhlářce Libeň
28. 11.	08:00–12:00	Zhořelecká parkoviště Albert Bohnice
30. 11.	13:00–17:00	Písečná × Na Šutce Troja
30. 11.	14:00–18:00	Havránkova × Šimůnkova Kobylisy

Nové centrum podpory vám pomůže

V Karlíně vzniklo nové místo, které má ambici stát se oporou pro rodiče, děti, dospělé i komunity Prahy 8. Poradna v Peckově ulici je zázemím nejen pro organizované členy CID (Centrum Integrace Dětí a mládeže) a komunitu Prahy 8, ale také pro všechny, kteří hledají odbornou pomoc, podporu či bezpečný prostor pro osobní rozvoj nebo sdílení. Tým zkušených odborníků zde poskytuje pedagogické, speciálně pedagogické i psychologické poradenství, terapeutické služby pro děti i dospělé, skupinové terapie, arteterapii, muzikoterapii a další formy podpory. Info na poradnacid.cz. **(P8, red)**

Rekonstrukci parkoviště prodloužilo zabezpečení plynového potrubí

Práce na stavbě parkoviště v Havlínově ulici se oproti původnímu harmonogramu prodloužily přibližně o dva měsíce. Pod plochou budoucího parkoviště vede vysokotlaký plynovod. Projekt s jeho ochranou od začátku počítal a podmínky pro ni stanovila Pražská plynárenská Distribuce již ve svém stanovisku k projektu. Po odkrytí potrubí se však ukázalo, že leží mělčeji, než uváděl jeho pasport, a také mělčeji, než dnes vyžadují platné technické normy. Plocha bude zatížena projíždějícími a parkujícími vozidly, a proto původně uvažovaná ochrana nestačí.

Správce plynovodu, který je garantem jeho bezpečného provozu, proto oprávněně požadoval zesílenou ochranu potrubí. Ta si vyžádala úpravu projektového řešení a výrobu atypických betonových prvků. Bez této ochrany nelze nad potrubím zřídit vozovku ani parkovací stání. Tyto desky nejsou běžným katalogovým výrobkem. Musí se proto vyrobit na míru.

Předpokládaný termín dokončení stavby se proto posouvá na konec listopadu. **(P8, red)**

Přezuto na zimní? A co hloubka dezénu?

■ S příchodem listopadu nastává období, kdy řidiči začínají řešit přezutí svých vozidel na zimní pneumatiky. Samotné přezutí však nestačí. Důležitá je také hloubka dezénu, která rozhoduje nejen o bezpečnosti jízdy, ale i o splnění zákonných požadavků.

Ani zimní pneumatiky totiž nemusí být pro jízdu v zimních podmínkách vyhovující, pokud jsou příliš opotřebené. Kdy jsou zimní pneumatiky povinné, jak hluboký musí být jejich dezén a mohou je nahradit celoroční pneumatiky?

Kdy je nutné přezout?

„Podle zákona o silničním provozu musí mít řidiči v období od 1. listopadu do 31. března zimní pneumatiky, pokud se na vozovce nachází souvislá vrstva sněhu, ledu nebo námrazy, případně lze jejich výskyt vzhledem k povětrnostním podmínkám během jízdy předpokládat," uvádí Eduarda Hekšová, ředitelka spotřebitelské organizace dTest, a dodává: „Samotné datum tedy ještě neznamená povinnost přezout." Pokud je vozovka suchá a zimní podmínky nelze očekávat, mohou řidiči jezdit i na letních pneumatikách. Výjimkou jsou úseky označené dopravní značkou „Zimní výbava", kde jsou zimní pneumatiky povinné bez ohledu na počasí i roční období, pokud dodatková tabulka nestanoví jinak.

ŘIDIČI by měli myslet nejen na včasné přezutí, ale také na skutečný stav pneumatik. Ilustrační foto: JM

Důležité jsou 4 milimetry

Řidiči by se neměli spokojit pouze s tím, že mají na vozidle zimní pneumatiky. „U osobních automobilů do 3,5 tuny musí hloubka jejich dezénu při povinném zimním provozu dosahovat nejméně 4 milimetrů, u vozidel nad 3,5 tuny pak 6 milimetrů," vysvětluje Eduarda Hekšová. Zimní pneumatika s dezénem například 3 milimetry již požadavkům na povinný zimní provoz nevyhovuje. S ubývajícím dezénem se navíc zhoršuje přilnavost, schopnost odvádět vodu a sněhovou břečku a může se prodlužovat brzdná dráha. Řidiči by proto měli pravidelně kontrolovat nejen hloubku dezénu, ale také celkový stav pneumatik.

A co celoroční pneumatiky?

Celoroční pneumatiky mohou nahradit zimní, pokud splňují zákonné požadavky. V České republice postačuje označení M+S nebo jeho uznávané varianty. Při nákupu je však možné pořídit i pneumatiky se symbolem hory a sněhové vločky (3PMSF), který potvrzuje splnění stanovených požadavků na přilnavost na sněhu. „Také celoroční pneumatiky musí mít v situacích, kdy zákon vyžaduje zimní obutí, u osobních automobilů hloubku dezénu nejméně 4 milimetry," upozorňuje Eduarda Hekšová.

Jaké hrozí sankce?

Za porušení povinnosti použít zimní pneumatiky hrozí řidičům pokuta na místě až 1 500 korun, ve správním řízení pak od 2 000 do 5 000 korun. Za samotné porušení této povinnosti se trestné body nepřičítají. **(dTest, red)**

Literární soutěž je otevřena všem mladým pražským tvůrcům

■ Do 1. ročníku literární soutěže Praha 5 píše příběhy se nově mohou zapojit také mladí tvůrci z jiných městských částí metropole. Práce lze kromě zaslání e-mailem odevzdávat i osobně na pobočkách Městské knihovny do 31. prosince.

Městská část Praha 5 rozšiřuje možnosti účasti v prvním ročníku literární soutěže Praha 5 píše příběhy. Zapojit se mohou mladí literáti, básníci a písničkáři, kteří chtějí svou tvorbu představit veřejnosti nebo ji sdílet alespoň s porotou soutěže. Soutěž tak dává prostor všem, kteří rádi tvoří, píší příběhy, skládají básně nebo texty písní – bez ohledu na to, zda bydlí v Praze 5 nebo v jiné části hlavního města. Tématem básnického klání je Najdi si svůj hlas – o odvaze být sám sebou. Do soutěže je možné posílat verše, básničky i písně. Rozsah soutěžních děl je maximálně 140 veršů, styl je libovolný.

Práce lze zasílat e-mailem praha5.pise@seznam.cz nebo nově také odevzdat osobně na pobočkách Městské knihovny. Ke každému dílu je potřeba uvést: jméno, příjmení a věk autora, telefonní číslo a e-mail autora, případně kontaktní osoby, například rodiče nebo učitele. Od 1. ledna příštího roku se otevře hlasovací brána pro veřejnost. Ta bude o úspěchu jednotlivých uměleckých výtvorů rozhodovat do 31. ledna. Vyhlášení vítězů spojené s autorským čtením s komikem Lukášem Pavláskem se uskuteční 17. února. První ročník soutěže pořádá Praha 5 pod patronátem básníka Jiřího Žáčka, autora Aprílové školy, a nakladatelství Šulc – Švarc. **(P5, red)**

CÍLEM soutěže je podpořit literární tvorbu, fantazii a kreativitu mladých lidí a dát jim příležitost podělit se o své nápady a příběhy s ostatními. Ilustrace: AI

Poplatky za televizi rozdělují pražské politiky

■ Mají Češi dál povinně platit České televizi a Českému rozhlasu, nebo by veřejnoprávní média měla být financována přímo ze státního rozpočtu? A znamenalo by zrušení poplatků skutečné ohrožení jejich nezávislosti? Co si o tom myslí šest pražských politiků z ODS, ANO, SPD a STAN?

Jste pro zrušení televizních a rozhlasových poplatků, nebo pro jejich zachování?

Tomáš Portlík (ODS), starosta Prahy 9

Mrzí mě, že se celá debata o veřejnoprávních médiích smrskla jen na otázku poplatků. Přitom bychom se měli především bavit o tom, co od České televize a Českého rozhlasu vlastně očekáváme. Za posledních 35 let se zásadně změnily technologie, způsob konzumace médií i samotný mediální trh. Je proto nejvyšší čas znovu definovat, co má být veřejnou službou v 21. století. A teprve na základě toho řešit, jak ji nejlépe financovat.

Ondřej Prokop (ANO), bývalý předseda pražské organizace hnutí ANO

Jsem jednoznačně pro zrušení. Nedává smysl nutit lidi platit za něco, co nevyužívají. S výběrem poplatků je spojen obrovský až nemravný byznys advokátních a exekutorských společností. Že je tento systém zastaralý, prokazují země, které jsou v objektivitě médií hodnoceny jako nejlepší na světě, a přitom poplatky už dávno zrušily. Například Finsko nebo Švédsko. Argument, že to občan stejně zaplatí z daní, neberu, protože poplatky se dnes platí ze zdaněných peněz, které jsou naše. Pokud se bude televize a rozhlas platit z rozpočtu, půjde to právě z daní občanů, a ne z jejich už těžce vydřených a zdaněných peněz.

Lukáš Herold (ODS), starosta Prahy 5

Jsem pro zachování televizních poplatků. Tento způsob financování mi přijde zcela v pořádku, neboť díky němu je podle mého názoru zachována nezávislost médií.

Martin Valovič (ODS), starosta Prahy 10

Za současné situace jsem proti zrušení poplatků a převedení financování České televize a Českého rozhlasu na státní rozpočet. Změna systému sama o sobě nemusí být špatná. Severské země ukazují, že veřejnoprávní média lze financovat i jinak. Tamní modely ale stojí na stabilních pravidlech, silných pojistkách nezávislosti a politické kultuře, která respektuje média jako kontrolu moci. U nás současný návrh takové záruky nenabízí. V kontextu dosavadního postupu a výroků vládních politiků naopak působí jako snaha získat nad médii větší vliv a mít je jako rukojmí. Navíc by se náklady přesunuly na státní rozpočet, tedy na veřejnost jako celek, a dále zatížily už tak napjaté veřejné finance.

Milan Urban (SPD), bývalý předseda zastupitelského klubu SPD na pražském magistrátu

Jsem jednoznačně pro jejich zrušení. Žil jsem řadu let v zahraničí a vím, že veřejnoprávní média mohou fungovat i bez klasických koncesionářských poplatků. Nevidím důvod, proč by české domácnosti měly povinně platit České televizi a Českému rozhlasu bez ohledu na to, zda jejich služby využívají a zda jsou s nimi spokojeny. Veřejná služba má sloužit občanům, nikoliv mít automaticky zajištěný příjem bez dostatečné veřejné kontroly. Pokud mají být tato média financována z veřejných prostředků, musí být také jasně vidět, jak s nimi hospodaří a co za ně občané skutečně dostávají.

Antonín Klecanda (STAN), radní hlavního města Prahy

Jsem pro zachování poplatků. Veřejnoprávní média nejsou jen další televizní a rozhlasová stanice. Jsou jedním ze základních pilířů fungující demokracie. Poplatky jsou nejstabilnější a nejtransparentnější model, který médiím umožňuje plánovat dlouhodobě a vytvářet obsah, který by čistě komerční trh nenabídl. Jde o kvalitní zpravodajství, publicistiku, dětské pořady, vzdělávání, sport a alternativní sport, včetně olympiády dětí a mládeže, regionální vysílání nebo kulturu. Zároveň platí, že hnutí STAN je otevřené diskusi o modernizaci systému. Mám na mysli například férovější nastavení výběru poplatků, vazbu na domácnost místo na přijímač nebo efektivnější hospodaření obou institucí.

Myslíte si, že by zrušení koncesionářských poplatků a financování České televize a Českého rozhlasu ze státního rozpočtu mohlo ohrozit nezávislost médií?

Tomáš Portlík (ODS)

Nezávislost veřejnoprávních médií podle mě nestojí jen na tom, z jaké hromádky dostávají peníze, ale především na pravidlech, podle kterých se o jejich financování rozhoduje. Změnit zákon o financování veřejnoprávních médií je totiž stejně snadné jako změnit výši koncesionářských poplatků. Klíčové je proto nastavit dostatečné pojistky proti politickým zásahům.

Ondřej Prokop (ANO)

Ohrozit to nemůže vůbec a příkladem jsou právě ty státy, které jsou dlouhodobě na špičce žebříčků v hodnocení nezávislosti médií a které už poplatky dávno zrušily. Zde je jasně vidět, že to na nezávislost nemělo negativní vliv, spíše naopak.

Lukáš Herold (ODS)

Ano, mohlo. Především proto, že ten, kdo rozhoduje o penězích, by mohl získat nepřímý vliv na jejich fungování.

Martin Valovič (ODS)

V současných podmínkách ano. Pokud mohou politici každý rok rozhodovat o rozpočtu médií, která je mají kontrolovat, vzniká prostor k nátlaku. Zvlášť když se jim jejich vysílání nelíbí nebo se snaží ovlivnit jeho obsah. Současný návrh navíc počítá s poklesem financování téměř o 1,4 miliardy korun oproti letošním příjmům z poplatků. Severský model veřejného financování může fungovat, ale pouze při pevném víceletém finančním rámci a skutečně nezávislém kontrolním orgánu. Za dnešní politické kultury nevěřím, že samotný příslib zachování nezávislosti stačí. Tyto pojistky by musely být pevně zakotvené v zákoně a chránit média před politickým vlivem.

Milan Urban (SPD)

Především odmítám představu, že současný systém poplatků automaticky zaručuje nezávislost. Podle mého názoru není zejména zpravodajství České televize zdaleka tak objektivní a vyvážené, jak by veřejnoprávní médium mělo být. Nezávislost se nepozná podle způsobu výběru peněz, ale podle skutečné práce redakce a schopnosti přistupovat ke všem politickým názorům stejným metrem. Financování ze státního rozpočtu samo o sobě nezávislost neohrožuje. Naopak může vytvořit prostor pro mnohem důslednější kontrolu hospodaření, pokud budou jasně stanovena pravidla, veřejně dostupné výdaje a účinné kontrolní mechanismy. Dnes občané povinně odvádějí peníze, ale jen obtížně zjišťují, na co konkrétně jsou využívány. Chci, aby bylo možné kontrolovat každou významnou investici, zakázku i náklady na výrobu pořadů. Veřejné peníze nesmějí být bianco šekem pro žádnou instituci.

Antonín Klecanda (STAN)

Ano, podle mého názoru by to nezávislost zásadně ohrozilo. Kdo kontroluje peníze, má vliv. Pokud by o rozpočtu České televize a Českého rozhlasu každoročně rozhodovala vláda a sněmovní většina, vznikl by přímý tlak.

Bez kterých pořadů České televize byste se obešel?

Tomáš Portlík (ODS)

Řešit programovou nabídku televize je odpovědností jejího vedení, nikoli politiků. To by si mělo jasně říct, co je skutečně veřejná služba a co už je obsah,

který bez problémů nabízí komerční televize. Česká televize podle mě nemá za každou cenu soutěžit o sledovanost, ale má především nabízet to, co by bez ní na televizních obrazovkách chybělo.

Ondřej Prokop (ANO)
Debata nestojí na tom, co se má v ČT nebo rozhlase rušit, ale na tom, jak ušetřit na provozních výdajích. Podívejte se, kolik zaměstnanců na počet kanálů má TV Nova, Prima nebo soukromá rádia, a pak to srovnejte s ČT nebo ČRo. Musí mít tolik budov a paláců a tolik zaměstnanců a spolupracovníků? Nemusí. Omezovat by se neměl obsah, ale zbytečné výdaje a penězovody vedoucí bůhvíkam. Demonstrace nejsou proti nezávislosti, ale proti ztrátě možnosti šmelení s těmito po dekády zažitými penězovody.

Lukáš Herold (ODS)
Sama doma, protože jsem muž a protože se vysílá v čase, kdy stejně nebývám doma. Přínos televize i rozhlasu nezávislých na rozpočtu, o kterém by rozhodovala vláda, vnímám v tom, že vznikají zajímavé a nekomerční pořady oslovující širokou škálu menších skupin.

ZRUŠIT televizní a rozhlasové poplatky, nebo je zachovat? Spor se vede především o nezávislost České televize a Českého rozhlasu, kontrolu jejich hospodaření a způsob, jakým mají být financovány. Ilustrace: AI

Martin Valovič (ODS)
Česká televize by podle mě neměla soupeřit s komerčními stanicemi v nákupu drahých licencí na zahraniční blockbustery. Klidně bych se bez části těchto filmů obešel a dal větší prostor české autorské tvorbě, která přináší vlastní témata a lépe naplňuje veřejnoprávní poslání.

Milan Urban (SPD)
Přiznám se, že Českou televizi příliš nesleduji, a proto nebudu předstírat, že dokážu spravedlivě hodnotit každý její pořad. Mnohem důležitější než sestavovat seznam toho, co bych zrušil, je podle mě podívat se na hospodaření celé televize. Nerozumím tomu, proč mají občané povinně financovat výrobu pořadů nebo filmů, které jsou ekonomicky ztrátové, aniž by bylo dostatečně srozumitelně vysvětleno, jaký veřejný přínos mají. Samozřejmě existují kulturní, vzdělávací nebo dokumentární projekty, které nemusí být komerčně výdělečné, a přesto mají své opodstatnění. To ale neznamená, že se nemusí hlídat jejich náklady. Česká televize má především poskytovat kvalitní a objektivní zpravodajství, vzdělávání a skutečnou veřejnou službu. Nemá fungovat jako instituce, která může utrácet peníze občanů bez jasné odpovědnosti za výsledky.

Antonín Klecanda (STAN)
Nepovažuji za správné, aby politik určoval, které pořady jsou zbytečné. Právě to by byl první krok k nežádoucímu vlivu na obsah. Programovou skladbu mají určovat odborníci v médiu a dohlížet na ni Rada České televize, ne radní. Jako divák mám samozřejmě své preference a některé pořady sleduji méně. Veřejnoprávní vysílání má ale sloužit různým skupinám diváků, takže pořad, který nesedí mně, může být pro jiné důležitý. Spíše bych řekl, že Česká televize by měla stále vyvažovat mezi kvalitou a sledovaností a hospodařit s penězi efektivně. **(no)**

INZERCE

SC-504770/02

SC-504789/02

Zpěvačka a herečka Dáša Zázvůrková: Do

■ Nesnáší povýšenost, miluje Dejvice, studuje už třetí vysokou školu a na cestách do zahraničí nepotřebuje společnost. Především je ale Dáša Zázvůrková (45) ženou, která do zpěvu vkládá vlastní prožitky, vzpomínky i emoce.

Martin Dudek

„ZPÍVÁM TO, čemu rozumím a co dokážu předat dál," říká o sobě skromně zpěvačka, které nedávno aplaudoval vyprodaný sál Obecního domu. Foto: Tomáš Martínek

Když si člověk sestaví váš životopis z online informací, dozví se, že jste se v mládí aktivně věnovala atletice a později studovala nonverbální divadlo. Proč se z vás nestala sportovní reprezentantka ani uznávána mimka?
Protože u mě stále víc převládala hudba a cítila jsem, že na jevišti můžu spojit tanec a pohyb s tím, co cítím tak bytostně, a to jsou výpovědi skrze moje příběhy.

Předpokládám ale, že z obou, byť odlišných sfér lidského zájmu, jste si něco přenesla i do současnosti. Zvládnete si rychle někam zaběhnout, nebo použít nějaké mimické triky při dopravní kontrole?
Pro mě jsou gesta stejně důležitá jak v životě, tak i na jevišti. Řeč těla vás okamžitě prozradí, jaký jste člověk, jakou máte energii, jaké kořeny, dá se vyčíst i to, jaký jste v mileneckém páru. Teď to opravdu myslím tak, jak to vnímám já. Možná je to až příliš intimní, ale gesta rukou, postavení těla, pohyby spojené s vaším já, ale i s minulostí ukážou někdy víc, než byste sami chtěli. Stačí se podívat třeba na lidi, kteří hrají volnočasový tenis, a je vám jasné, jaká to asi bude povaha a zda má svoje já v pořádku. To samé lze vyčíst i na jevišti, pokud je herec či zpěvák sám za sebe a není schovaný za nějakou roli. Pokud jde o mě, jsem moc ráda, že jsem byla odmalička sportovkyně, protože mi to dalo základ k disciplíně a k řádu, který já pro svůj život potřebuji. Už neběhám tak, jak bych si přála, ale cvičím každý den a snažím se zajít na zmíněný tenis či si jdu zaveslovat.

Letos mimo jiné vzdáváte hold šansoniérce Haně Hegerové vlastním albem i koncertním programem. Jak těžké je interpretovat písně tak výrazné osobnosti, aby v nich zůstala její nezaměnitelná atmosféra, ale zároveň v nich bylo slyšet vás samotnou?
Abych pravdu řekla, paní Hegerová byla, je a bude vždycky jenom jedna a já se nesnažím ji nijak kopírovat ani přibližovat. Nehraju si na Tvoje tvář má známý hlas. To je jiný příběh a já dostala tu možnost zpívat její repertoár díky jejímu svolení. Paní Hegerová mě viděla jak na jevišti Národního divadla, tak v divadle Semafor, kde jsem měla svůj recitál, takže věděla, kdo jsem, jaké mám emoce i schopnost, jak vypravím písně. O to víc mě těší, že to moji fanouškové vědí a s paní Hegerovou mě nesrovnávají. Protože ví, že já Hanu Hegerovou ctím, obdivuji a její písně šířím s láskou a respektem k její osobnosti. Navíc si velice pečlivě vybírám repertoár, kterému naprosto rozumím skrze své prožitky a zkušenosti. Nezpívám šansony, do kterých jsem ještě nedozrála a třeba ani nikdy nedozraju. A playlist je vždycky obohacen o moje autorské písničky, a to tomu celému večeru přidává na autenticitě. A to je teď ta moje cesta, kterou chci jít dál.

> Nejradši mám Dejvice, kde mi bylo vždycky hezky

Když si vás v roce 2008 po představení Dobře placená procházka nechala zavolat právě Hana Hegerová, tušila jste, že se začíná psát příběh, který vás bude provázet i po letech?
To jsem nemohla tušit. Bylo mi 25 let a zažívala jsem jeden z mých největších úspěchů. Do hlavní role si vás vybere sám Miloš Forman, poprvé se holka z Votic dostane na prkna zlaté kapličky a do toho vám skládá kompliment žena, kterou tak obdivujete. To by bylo na mě moc i teď, po dvaceti letech (smích). Všichni si tenkrát mysleli, že se moje kariéra bude ubírat strmě nahoru... A ono to tak ale úplně nebylo. Musela jsem si opravdu každý schůdek poctivě vyšlápnout. Ale zase je teď hezké, že se za sebe mohu podívat, nikomu jsem vědomě neublížila a vidím kus dobře odvedené práce na cestě, na které jsem potkala a stále potkávám výjimečné lidi.

Zahrála jste si pod vedením Miloše Formana a potkala řadu výrazných osobností české kultury. Které setkání vás nejvíc překvapilo tím, že slavný člověk byl v soukromí úplně jiný, než jste čekala?
Každý máme nějakou představu o někom známém. Profilujeme si je do jejich rolí a vytváříme si o nich jejich obraz k tomu svému. Je zajímavé, že když jsem byla malá, cítila jsem k nějakému herci antipatii a o pár let později jsem pochopila proč (smích), ale a i naopak. Milovala jsem vždycky Jitku Molavcovou, a když jsem ji poznala osobně, byla jsem nadšená, jaká je. A už tehdy v Karlíně v divadle jsem si říkala, až budu jednou sólistka, budu se chovat k lidem přesně tak, jako se chová Jitka. S laskavostí a úctou. Nemám ráda kastáře, a že jsem jich potkala.

Vaše album Věřím v brzké lepší příští je velmi osobní výpovědí věnovanou dirigentovi Liboru Peškovi, vašemu dlouholetému partnerovi. Je pro vás skládání písní způsobem, jak se vyrovnávat s tím, co se těžko vyslovuje nahlas?
Tahle deska je pro mě asi největším obnažením mojí duše. Potřebovala jsem některé věci pojmenovat a říct nahlas. Píseň „Ještě ne" je toho důkazem. Je vyznáním mému muži, kterého budu mít v srdci napořád.

některých šansonů jsem ještě nedozrála

S Liborem Peškem vás dělil téměř půlstoletý věkový rozdíl a prožili jste spolu šestnáct let. Co vám tento vztah nejvíce dal?
Naše nezapomenutelné hovory, některé mám naštěstí zaznamenané. Nikdy jsem se tak s nikým nezasmála jako s Liborkem. To byl totiž kluk z Dejvic, který se nebral vážně a měl soucit s těmi, co to tak neměli. Jeho věta „Jsi obětí své povahy“ je víc než přesná. Dostala jsem v životě dar, ale měla jsem ho bohužel půjčený na dobu určitou. I tak ničeho nelituju. Byla to láska, kterou bych přála všem, co ještě neměli to štěstí.

S Martinou Preissovou máte pořad Opravna duší, ve které humornou formou rozebíráte také partnerské vztahy. Je to i pro vás lék na ztrátu milované osoby?
Opravnu duší beru spíš jako lék pro naše publikum. Protože se nám s Martinkou podařilo vyplnit jakousi absenci citů, laskavého humoru, slova plná něhy i soucitu. Sblížení s publikem skrze naše příhody a životní okamžiky mají vždycky největší sílu, ale i spříznění s těmi, co prožívají něco podobného. V podstatě náš autorský projekt je zázrak, co se nám s Martinou stal, a stává se čím dál víc žádanější, a to je slastný pocit.

Kde vás mají možnost v listopadu vidět pražští diváci?
Asi nejvíc se těším na můj koncert ve Werichově vile, který bude 2. prosince. Je to koncert v rámci mého celoročního tour Věřím v brzké lepší příští a pro mimopražské ho budu mít 19. listopadu v Domě kultury v Mladé Boleslavi. Pak hrajeme s Martinou Preissovou naši „Opravnu duší“ ve Werichově vile a také mám představení „Vraťte nám Sofii Loren“ v Divadle v Řeznické, kde hraju právě Sofii Loren.

Pocházíte z Benešova, ale předpokládám, že jste zázemí našla v Praze. Ve které její části a co se vám v ní (ne)líbí?
Nepocházím. Narodila jsem se tam. Ale hned si mě rodiče odvezli do Votic, odkud pocházím. V Praze žiju od svých 18 let. Prošla jsem různými částmi metropole, ale nejradši mám Dejvice, kde mi bylo vždycky hezky. Mám tam oblíbené restaurace a místa, kam často chodím. A hlavně si myslím, že Praha je skutečně jedno z nejkrásnějších hlavních měst na světě. Jsem tu šťastná.

Vedle umělecké práce jste se pustila také do studia italštiny a italské kultury. Co vás na návratu do studentských lavic baví nejvíc a láká vás někdy využít italštinu i v herecké nebo pěvecké kariéře?
K italštině jsem měla blízko už od studií na HAMU, kde jsem chodila na hodiny k profesorce Marii Kronbergerové. Ta mi předala kompletní lásku nejen k jazyku, ale právě ke kultuře, k umění a k literatuře. Studuju nyní třetí vysokou školu, a jak říká s oblibou Martina, „a není to na ní znát“ (smích). Miluju se vzdělávat a něčemu novému se učit. Je to moje celoživotní mise. Každopádně teď ji zúročím i na podiu, jelikož chystáme nový projekt na příští rok a jmenuje se Dáša Zázvůrková al dente. Provedu diváky nejen světem italské hudby, ale přiblížím také význam textů, příběhy písní a okolnosti jejich vzniku. Bude to příležitost slyšet známé hity trochu jinak, porozumět jim a užít si opravdovou Itálii. Doprovázet mě budou moji úžasní muzikanti a já už se nemůžu dočkat premiéry, kterou chystáme na 5. června ve stodole U Stehlíků v Novém Šaldorfě. Bude to spojené s vínem, italskými pochoutkami a přijedou mě podpořit i Vespaři z celé ČR.

O vás se ví, že ráda cestujete sama, někdy i na druhý konec světa. Dostala jste se někdy do situace, kdy jste si říkala, že jste si na sebe ušila pořádný dobrodružný problém?
To se mi stalo už na letišti, kdy jsem letěla s jinou společností, než jsem byla zvyklá a musela jsem mít vízum, které jsem samozřejmě neměla. To mě pak zachránila, jako vždycky, moje přítelkyně Helenka Kocourková, která je hvězdou pražského letiště. Když jsi v nesnázích, obrať se na Helenku. To je moje duše trpělivá. Ale měla jsem i jeden problém loni, kdy jsem letěla na jeden ostrov, který byl spíš za trest. A pak na Silvestra mě moje další blízká duše zachraňovala. Ale naštěstí to nebylo nic životu nebezpečného, byla to jen moje neinformovanost.

Kdybyste měla na rok odložit mikrofon, divadelní kostýmy i všechny pracovní povinnosti, jaký sen byste si chtěla splnit?
Teď mi jeden můj blízký přítel vyprávěl o cestě kolem světa. On má v plánu ji absolvovat na lodi. Zaujalo mě to a umím si přestavit takhle strávit rok. I když já bych to asi kombinovala. Určitě mým snem je navštívit Aljašku, Kanadu a Nový Zéland. To jsou moje země. A pak bych se usídlila na půl roku v Itálii, kde bych procestovala region po regionu od Valle d´Aosta až po mou oblíbenou Sicílii.

V rozhovorech mluvíte o tom, že si život příliš neplánujete a že máte ráda i sladké nicnedělání. Jak vypadá váš skutečně volný den?
Volný? To bych chtěla taky vědět. Budu ho mít 24. prosince, tak vám pak napíšu (úsměv). Ale zase si užiju leden, takže budu zdokonalovat italštinu, budu dopisovat moji desku, která vyjde příští rok. Teď vychází nová píseň Já vím, já znám, na kterou se hodně těším. Text napsal Viktor Preiss a já k tomu složila hudbu. Ale co je na tom nejkrásnější, že je to i náš dialog. Záměrně neříkám duet, je to báseň, kterou Viktor napsal a mně je ctí, že to je spříznění duší. Když jsem totiž tu písničku skládala, tak jsem věděla, že ji píšu pro Janičku a Viktora. Od 6. listopadu je už na Spotify a dalších hudebních platformách a teď vydáme i klip, který byl natočený z živého koncertu právě z Obecního domu.

S HANOU HEGEROVOU, která zůstává pro Dášu stále velkým vzorem. Foto: Dušan Dostál

A už víte, jak strávíte poslední letošní den s letopočtem 2026?
Většinou ho trávím sama někde daleko od lidí a od mojí domoviny. Jak to bude letos, ještě nevím, ale něco málo tuším a přeju si...

KLIP k písni Věřím v brzké lepší příští natáčela na Rujáně. Foto: Jakub Sommer

Vyhrajte vstupenky na divadelní Českou mši vánoční!

■ Jaké by to byly Vánoce bez tradiční „Rybovky“, tedy České mše vánoční od Jakuba Jana Ryby? Vždy v předvánoční čas se jako zázrakem Divadlo Hybernia promění na kostel, kde diváci zažijí kouzelné chvíle, které připomenou původní poselství Vánoc, které je o rodinné pohodě a především naději.

ČESKÁ mše vánoční, to je v Divadle Hybernia neopakovatelná podívaná s živým orchestrem, zpěváky, divadelním představením a velkolepými projekcemi v jednom! Foto: Divadlo Hybernia

Díky spojení hudby, divadla a výtvarné složky vznikla jedinečná show, kde se mísí tradiční hudební zpracování, magický vánoční příběh a nejmodernější vizuální technologie, které slibují, že Česká mše vánoční bude pastva pro vaše oči i uši.

Rodinné putování za betlémskou hvězdou zrežíroval Petr Svojtka, projekce vytvořil Michal Novák, orchestr diriguje Lukáš Klánský a zpívá Daniel Klánský nebo Michal Bragagnolo. Do projekcí byly použity i záběry slavného Třebechovického betléma, které vám budou připomínat tradiční české Vánoce.

Skladatel si slávu neužil

Slavná Česká mše vánoční se hraje bezmála 230 let a stále se těší oblibě publika. Když ji Jakub Jan Ryba v roce 1796 dokončil, netušil, že zrovna zkomponoval své nejslavnější dílo. Byla pro něj jen jednou z jeho sedmi pastorálních mší, jedinou českou. Ani později se o oblíbenosti svého díla nedozvěděl. Dodnes se ani nepodařilo najít Rybův originální rukopis. Jeho Česká mše vánoční se ale stala brzy natolik oblíbenou, že se pomalu šířila ručními opisy po celých Čechách a později se dostala i za hranice.

Pokud vás tedy v adventní době stále nepohltila vánoční atmosféra, pak se na chvilku zastavte a vezměte s sebou někoho blízkého na Českou mši vánoční do Divadla Hybernia. Je velice pravděpodobné, že po skončení představení už budete naladěni na vánoční zázrak… **(md)**

Soutěž

Odpovězte na soutěžní otázku do 24. listopadu 2026 na e-mail: soutez@ceskydomov.cz. Deset výherců získá po dvou vstupenkách na představení Česká mše vánoční. O výhře budou vyrozuměni e-mailem.

soutěžní otázka

Který slavný český betlém se objevuje v projekcích během představení?

a) Betlém z Karlových Varů
b) Třebechovický betlém
c) Betlém z Třeště

INZERCE

SC-504794/01

SC-504631/02

Pražské sluky „vraždí“ hlavně na Václavském náměstí!

■ Nárazy ptáků do skleněných prvků staveb jsou teď nejčastějšími případy Pražské zvířecí záchranky. Přes naše město a zejména podél Vltavy každou noc přelétávají tisíce ptáků. A skleněné budovy jim často stojí v cestě...

NÁŠ nejmenší pták, králíček obecný, měl tentokrát štěstí a z karambolu vyvázl živý. Foto: PZZ

Pokud je sklo osvětlené či je mlha, pravděpodobnost nárazu se prudce zvyšuje. Ptáci sklo nevidí, a tak do něj narážejí a zabíjejí se. Část pak zůstává zraněna na zemi. Pokud mají štěstí, nalezne je někdo, kdo ví, že má zavolat Pražskou zvířecí záchranku. Její telefon 774 155 185 je v provozu 15 hodin denně.

„Nejčastěji řešíme nárazy drobných ptáků protahujících v malých skupinkách Prahou. Jde zejména o různé druhy sýkor či naše nejmenší ptáky – králíčky,“ říká Petr Stýblo, náčelník Pražské zvířecí záchranky, kterou založil Český svaz ochránců přírody už v roce 2009. U těchto opeřenců, zřejmě proto, že jsou lehcí a nárazy nejsou moc prudké, je velká šance, že přežijí bez následku. Pokud nemají viditelnou zlomeninu či neteče krev, dispečeři záchranky volajícím doporučují tzv. postup TTT: umístit ptáka do papírové krabičky, aby byl v Tichu, Temnu a Teple. V 85 případech ze sta se v krabičce pták během 40–60 minut vzpamatuje a po jejím otevření (dále od skleněných prvků) odletí. Pak pouze pro ty, co neodletí, posléze zamíří Pražská zvířecí záchranka, aby je převezla do záchranné stanice.

Záhada trvající desetiletí

Dlouholetou záhadou pro ochránce přírody jsou případy pražských sluk. Je to lesní pták, který obývá mokřady v hlubokých lesích. Ve městech rozhodně nemá co dělat. Jenomže každý rok se v podzimních ránech několik mrtvých sluk po nárazu do oken najde. A centrem jejich nálezů je Václavské náměstí! Už v 90. letech jezdili ochránci přírody pro sluky zraněné o budovu tehdejšího Federálního shromáždění. Jezdili tam pro sluky i v době, kdy tam sídlilo Rádio Svobodná Evropa a jezdí do současnosti. Sluky, které létají velmi prudce a jsou relativně těžké, bohužel většinou náraz do skla nepřežijí. Tento podzim Pražská zvířecí záchranka zachraňovala zatím dvě zraněné sluky. Jedna už se vrátila na svobodu, druhá je v péči záchranné stanice.

TATO sluka přišla po nárazu o špičku svého zobáku. Foto: PZZ

Kdo vypne světla?

Především je nutné úplně změnit myšlení architektů. Skleněné prvky na budovách jsou sice působivé, ale skoro vždycky, pokud jde o zrcadlící se plochy či čirá, transparentní skla, jsou pro ptáky smrtící. Nebezpečí rapidně vzrůstá, pokud jsou takové budovy v noci uměle nasvícené. Světlo totiž letící ptáky přitahuje. „Vypínání světel alespoň v době podzimního tahu ptáků by mělo být samozřejmostí. V Praze ale není,“ podotýká Petr Stýblo. Majitelé budov by měli vědět, že pokud jejich budova opakovaně zabíjí ptáky, porušují zákon a mohou být pokutováni. **(PZZ, red)**

Srna nebo divočák, srážka zabolí

SRNA index za posledních šest měsíců eviduje rekordních téměř 18 tisíc srážek se zvěří, ročně jich je v Česku přes 30 tisíc. Jak tedy předejít srážce? Za soumraku a svítání zpomalte u lesů a polí. Pokud se přece jen dostanete do kolize se zvířetem, zastavte na bezpečném místě, zapněte výstražná světla a oblékněte si reflexní vestu. Se zvířetem nemanipulujte. Nahlaste nehodu na linku 158, i když se zdá škoda malá. Operátor rozhodne, jestli je nutný výjezd policie. Vyfoťte místo nehody i poškození vozu pro pojišťovnu. Sraženou zvěř nikdy neodvážejte, bylo by to posuzováno jako pytláctví. Škodu na autě, v průměru kolem 50 tisíc Kč, kryje jen havarijní pojištění nebo připojištění střetu se zvěří, nikoli povinné ručení. **(OKG)**

Ilustrační foto: Pixabay

Do metropole co nevidět zamíří hlavní vánoční strom

Z poklidné zahrady pod Ještědem až na jedno z nejznámějších náměstí Evropy. Taková cesta čeká letos přibližně šedesátiletý smrk ztepilý z obce Šimonovice, který se stane hlavní dominantou vánočních trhů na Staroměstském náměstí. Strom, který svou výškou přerostl okolní zástavbu a začal ohrožovat přilehlou nemovitost i parcelu sousedů, tak dostane slavnostní vánoční roli. Jeho příběh navíc neskončí ani po Vánocích. Ze dřeva později truhlářští učni vytvoří výrobky pro pražské sociální organizace. Odborníci strom pokácí v sobotu 21. listopadu, největší vánoční trhy v České republice na Staroměstském a Václavském náměstí začnou o týden později, v sobotu 28. listopadu.

SMRK, který uvidíme na Staroměstském náměstí, dorostl do výšky přibližně 23 metrů a obvod jeho kmene přesahuje dva metry. Foto: THMP

Také vánoční strom pro Václavské náměstí letos přicestuje ze severu Čech. Vyrostl v Lužických horách nedaleko České Lípy v Rousínově, dosahuje výšky přibližně 21 metrů a obvod jeho kmene je skoro dva metry. **(red)**

Šikana na pracovišti. Nemusíte vždy a všechno vydržet!

■ Když se řekne šikana, většina lidí si vybaví školní chodbu, partu pubescentů a bezmocného spolužáka. Jenže ponižování, zesměšňování a vyčleňování z kolektivu nekončí posledním zvoněním. Své oběti si nachází i mezi dospělými – v kancelářích, na poradách i ve výrobních halách. Výsledkem může být ztráta sebevědomí, psychické vyčerpání i vyhoření.

ŠIKANA na pracovišti nemá vliv jen na samotného zaměstnance, dlouhodobě může poškodit i pověst firmy a výrazně zkomplikovat nábor nových zaměstnanců. Ilustrace: AI

Ranní porada, při které vás šéf před ostatními zesměšní, důležité informace se k vám nedostanou, kolegové s vámi přestanou komunikovat a každý pracovní den provází strach z dalšího ponížení – pro některé zaměstnance nejde jen o nepříjemnou epizodu, ale o každodenní realitu. „Šikana na pracovišti není v českých firmách výjimečná, i když se o ní stále poměrně málo mluví. Nejčastější formou šikany v pracovním prostředí je neustálá kritika, veřejné shazování zaměstnanců, nepřiměřený tlak na výkon nebo rozdílné zacházení s jednotlivými členy týmu. Rizikové může být prostředí, kde panuje nepřiměřený tlak na výsledky, nezdravá soutěživost nebo kde se toleruje autoritativní chování nadřízených," popsala Olga Hyklová, majitelka personální agentury Advantage Consulting.

Nenechte se ponižovat

Rozpoznat šikanu od rivality mezi kolegy je někdy velmi obtížné. Rozhodující je především opakování a povaha chování. Varovným signálem je především opakované ponižování, zesměšňování, záměrné znevýhodňování nebo vyčleňování konkrétního zaměstnance z kolektivu. Může jít také o zadržování důležitých informací či zadávání úkolů, které člověk objektivně nemůže splnit.

Jedním z největších problémů je, že se zaměstnanci často neozvou včas. Doufají, že se chování nadřízeného změní, vztahy v týmu se zlepší nebo že si uznání získají lepšími výsledky. Začnou pracovat pod stále větším tlakem, pochybují o vlastních schopnostech a do zaměstnání chodí s obavami z dalšího konfliktu. Strach z finančních problémů nebo ztráty zaměstnání jim navíc může bránit v tom, aby se ozvali. „Základem je nepodceňovat opakované incidenty a začít si je dokumentovat. Zaměstnanec by si měl zaznamenat datum, průběh události, přítomné osoby a případné následky. Vhodné je obrátit se na personální oddělení nebo vyšší vedení. Pokud firma o šikaně ví a není ochotna ji řešit, zaměstnanec by neměl mít pocit, že musí za každou cenu vydržet. Vždy je podstatné si uvědomit, že změna zaměstnání kvůli nevhodnému zacházení není profesní selhání," zdůraznila Vladimíra Marková, ředitelka personální agentury AC Jobs. **(red)**

Vousy, nebo hladká tvář? Ženský vkus se s věkem mění

■ Vousy, svaly a široká ramena. Znaky, které jsou tradičně spojovány s mužskou přitažlivostí, nemusí imponovat všem ženám stejně. Polská studie naznačuje, že preference se mohou měnit s věkem a souviset také s biologickými změnami, které provázejí menopauzu.

Výzkum publikovaný v odborném časopise Adaptive Human Behavior and Physiology se zaměřil na to, jak ženy hodnotí různé mužské tělesné znaky. Mezi ně patří například výrazná čelist, svalnatá postava nebo ochlupení v obličeji, které bývají spojovány se zdravím, silou a zralostí.

Vousy získávají na přitažlivosti

Jedním z nejzajímavějších zjištění je rozdílné hodnocení vousů. Zatímco mladší ženy měly podle studie větší výhrady k mužům s plnovousem či strništěm, u starších žen se jejich obliba zvyšovala.

„Vousy mohou signalizovat spíše zralost, status a stabilitu než jen fyzickou sílu. Mladší ženy mohou být naopak opatrnější, protože vousy částečně zakrývají rysy obličeje, které využívají při hodnocení partnera," vysvětluje Lucie Slováčková, odbornice na zdravou sexualitu z Růžového slona.

Svaly už nemusejí být výhodou

Proměny se podle výzkumu týkají také mužské postavy. Takzvaný V-tvar, tedy široká ramena a úzké boky, považovaný za jeden ze znaků mužské atraktivity, hodnotily starší ženy méně příznivě než mladší respondentky. Podobně tomu bylo u výrazně svalnatých mužů. Zatímco mladší ženy mohou vnímat svaly jako známku zdraví a schopnosti chránit partnerku, starší ženy si je častěji spojují také s agresivitou nebo možným ohrožením.

Přitažlivost není neměnná

Studie tak upozorňuje, že ženský vkus nemusí zůstávat po celý život stejný. Vedle biologických změn se na něm mohou podílet také životní zkušenosti a proměňující se představy o ideálním partnerovi.

„Zatímco v mladším věku mohou ženy více hledat znaky ‚dobrých genů', později se preference posouvají směrem k vlastnostem, které naznačují stabilitu, zkušenost a sociální zralost. Vousy tak mohou být jedním z překvapivých symbolů tohoto posunu," uzavírá Lucie Slováčková. **(RS, red)**

PO skončení reprodukční fáze se ženská pozornost přesouvá od hledání geneticky ‚kvalitního' partnera na solidní muže s důrazem na stabilitu, spolupráci a dlouhodobé vztahy. Ilustrace: AI

Hvězdná herecká sestava, černý humor a boj o dědictví

Roky se neviděli a teď chtějí svůj podíl z očekávaného dědictví… Nálož nekorektního humoru odpálí nejbláznivější komedie roku Něco jako rodina v kinech od 26. listopadu.

Vila bohatého Viktora Hoffmana se během víkendu zaplní hosty, kteří si myslí, že přijeli pro kus dědictví. Pošťák (Jakub Prachař) s velkými sny, jeho manželka Linda, která živí celou rodinu (Tereza Ramba), bývalá milenka (Zuzana Mauréry), ambiciózní realitní makléř (Petr Lněnička) a teatrální kadeřník (Tomáš Maštalír) s čivavou tvoří výbušnou směs, která nepotřebuje jiskru, stačí trochu vína. A když se ukáže, že všechno je jinak, než si mysleli, spustí se bláznivá lavina, protože všichni chtějí přijít pravdě na kloub a trochu i k majetku.

„Když jsem četl scénář k filmu Něco jako rodina, ani na chvíli jsem se nenudil a na konci jsem byl nečekaně překvapen. Věřím, že stejně tak to budou mít i diváci v kinech," uvedl Jakub Prachař.

Natáčelo se během letošního ledna ve veřejnosti běžně nepřístupném barokním zámku Luka nad Jihlavou s nádherným zámeckým parkem v anglickém stylu. Pár scén vzniklo také v Rokycanech a v Berouně.

„Lidé v kině uvidí své oblíbené herce v dost nestandardních charakterových polohách. Věřím, že náš film je v něčem jiný, než české a slovenské komedie obvykle bývají, a doufám, že tahle jinakost bude diváky bavit," dodala režisérka a scenáristka Zuzana Marianková. **(red)**

MANŽELSKÝ pár ztvárnili Jakub Prachař a Tereza Ramba. Foto: Zuzana Panská

Fotografická vzpomínka na černou Ostravu

Spořilovský Geofyzikální ústav AV ČR ve spolupráci s Archivem výtvarného umění představuje výstavu Viktor Kolář: Obležené město – Ostravské periferie na počátku 60. let. Fotograf a rodák z Ostravy Viktor Kolář ve své rané tvorbě zachytil proměny průmyslové krajiny severní Moravy, zejména okolí dolů, hald a dalších stop intenzivní těžební činnosti, které neodmyslitelně utvářely podobu regionu i život jeho obyvatel. Pro veřejnost je expozice otevřena do 15. ledna vždy od pondělí do pátku 9.00–16.00 h. **(red)**

OSTRAVSKÁ periférie v roce 1962. Foto: Viktor Kolář

Unikátní obrazy míří do charitativní aukce

MEZI nabízenými obrazy je také dílo Výtrus (akryl na plátně; 120 × 150 cm), jehož autorem je Jakub Tytykalo. Foto: Marek Novotný

Jiří Macht, Jakub Tytykalo, Maatty, Eliáš Urban a Marek Čihal – pět předních českých výtvarníků se originální tvorbou zapojilo do letošní charitativní Akce Cihla. Každý z nich postupně vytvořil jedno plátno před zraky kolemjdoucích v živém veřejném prostoru. Ta nyní míří do aukce.

Díla se představují potenciálním kupcům i veřejnosti v rámci předaukční výstavy v sídle European Arts ve Vodičkově 33 v centru Prahy každý den od 10.00 do 18.00 hodin do 20. listopadu.

Aukce děl zahájí tradiční podzimní Velkou sálovou aukci European Arts, která se koná 21. listopadu od 13.00 hodin v Mramorovém sále Lucerny a je opět volně přístupná všem zájemcům. Vyvolávací cena každého z těchto děl je 40 000 korun.

„Letošní výtěžek z aukce použijeme na udržení a zkvalitnění bydlení pro naše klienty s mentálním handicapem. Umožní nám to provést akutní opravy a klíčové stavební úpravy, které domov klientů na Slapech nyní potřebuje," uvedl Petr Plewka, organizátor akce a člen správní rady Portusu Praha. Výtvarníci, stejně jako Aukční dům a galerie European Arts, pracují pro Akci Cihla bez nároku na odměnu. **(red)**

Populární „Bohdalka" odkrývá soukromí

MALÉ Jiřině bylo pět let, když poprvé stanula před kamerou. Stalo se tak ve filmu Pižla a Žižla, televize jej nikdy nevysílala, ale na výstavě z něj uvidíte ukázky. Foto: Tančící dům

Výstavu „JIŘINA – 90 let pořád ve hře" můžete v Galerii Tančícího domu navštívit až do října příštího roku. Herečka Jiřina Bohdalová tu nechává v rámci svého významného životního jubilea nahlédnout hluboko do svého soukromí, které je spojené s televizí, filmem i divadelními prkny. „Celý život hraju pro diváky a tahle výstava je takové moje poděkování. Vedle známých kostýmů a cen na ní lidé najdou i kousek mého skutečného soukromí. Snad je to překvapí a potěší," uvedla Jiřina Bohdalová. **(red)**

Čemu jsme se smáli za totáče

■ Každoročně si už více než 35 let připomínáme 17. listopad 1989 a začátek zhroucení komunistické totality. Zavzpomínejme na tyto časy prostřednictvím vtipů, které mezi lidmi tehdy kolovaly.

Proč mají policisté zelené uniformy? Aby nebyli vidět, když jdou Husákovi na kopřivy. Proč mají někteří bílé čepice? To je speciální oddíl na hluchavky.

Proč mají policisté pruh na autě? Aby věděli, kde mají kliku. Proč ten pruh mají kolem dokola? Aby to neměli tak jednoduchý.

Prý budou policisté chodit se psem. Víc hlav víc ví.

Proč mají policisté na autech nápis VB? Znamená to „vchod bokem".

Kolik policajtů je potřeba k výměně žárovky? Šest. Jeden drží žárovku, čtyři pod ním otáčí stolem a jeden venku kouká, jestli nejde proud.

Policajt je na obchůzce parkem, když tu se v křoví něco pohne. „Občane, co tam děláte?" „Souložím." „To nesmíte, to vám musím dát pokutu 200 Kčs!" Pánovi se nechce, až se ozve ženský hlas: „Tak mu to dej, ať máme pokoj!" Policajt: „Aha, takže vy tam jste dva?! Tak to dostanu 400 Kčs!"

Dvě manželky policajtů se potkají a jedna povídá: „To je strašný, co existuje fórů na naše manžele." „Já jsem tomu svýmu teď koupila encyklopedii, a tak doufám, že se to zlepší." „To je dobrej nápad, tak já mu ji koupím také. Ale mám strach, jestli se na tom naučí jezdit."

Policajt přijde domů se strašně zkrvaveným obličejem. Manželka se ptá: „To jste měli nějaké cvičení, nebo ses někde porval?" „Ale ne, učili jsme se jíst příborem."

Dají si sraz komunismus, socialismus a kapitalismus u Fleků. Socialismus přijde o hodinu později a omlouvá se: „Stál jsem frontu na maso." Kapitalismus: „Co je to fronta?" Komunismus: „Co je to maso?"

Několik desítek čertů klepe u nebeské brány. Svatý Petr se diví a ptá se: „Co vy tady děláte?" „Brežněv je v pekle a my jsme první emigranti..."

Rusáci tvrdí, že poletí na Slunce. Američané se diví, jak je to možné, vždyť je to blbost, spálí je to. Sebevědomá odpověď: „My poletíme v noci!"

První tajemník KSČ se vrací letadlem z Moskvy, každý z delegace vybaluje kožíšek a zkouší si ho. Kožichy jsou ale krátké, ani ne do pasu. Pilot se začne smát a povídá: „No, to je jasné. Když vám je dávali, tak jste klečeli!"

Kdy budou mít Rusové neutronovou bombu? Až jim ji tam Američané hodí...

Kupón pro podání řádkové inzerce do titulu NAŠE PRAHA

Cena za inzerát:

Cena 350 Kč je vždy za každých započatých 90 znaků. Řádkový inzerát si můžete podat v jedné i více mutacích titulu NAŠE PRAHA. Potom se cena násobí počtem zvolených mutací. Zvýhodněná cena 6× 350 Kč (6× 700 Kč nebo 6× 1050 Kč) platí jen pro zveřejnění inzerátu ve všech mutacích titulu NAŠE PRAHA najednou. V případě, že zvolíte opakování inzerátu ve více termínech, násobí se cena inzerátu počtem vydání (opakovací slevy neposkytujeme).

Seznam mutací titulu NAŠE PRAHA (zaškrtněte vybrané):

☐ NAŠE PRAHA CENTRUM ☐ NAŠE PRAHA 6 ☐ NAŠE PRAHA 9
☐ NAŠE PRAHA 4 ☐ NAŠE PRAHA 7 ☐ NAŠE PRAHA 10
☐ NAŠE PRAHA 5 ☐ NAŠE PRAHA 8
☐ všechny mutace NAŠE PRAHA (zvýhodněná cena)

Text inzerátu: Text vypište tak, aby písmena, interpunkce i mezery měly vždy svá okna.

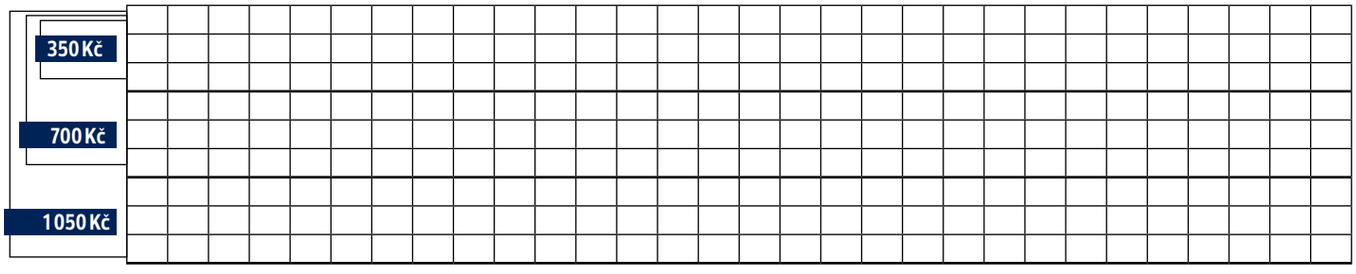

Požadované datum otisku (zaškrtněte vybrané):

☐ 27. listopadu ☐ 12. února 2027 ☐ 9. dubna 2027
☐ 11. prosince ☐ 5. března 2027 ☐ 23. dubna 2027
☐ 22. ledna 2027 ☐ 19. března 2027 ☐ 7. května 2027

Následující informace nebudou zveřejněny, ale vyžaduje je tiskový zákon:

Firma/jméno: ..... Tel.: .....
Adresa: ..... Způsob úhrady: .....
IČ: ..... E-mail: ..... Podpis: .....

Uvedené ceny jsou s DPH. Platí obchodní podmínky. Vyplněný kupón zašlete spolu s dokladem o zaplacení (poštovní poukázka A, výpis z účtu nebo příkaz k úhradě) e-mailem nebo poštou na adresu: **Český Domov Media House, s. r. o., řádková inzerce, Pod Altánem 99/103, 100 00 Praha 10 – Strašnice**, tel.: 734 580 087, e-mail: podklady@ceskydomov.cz. V požadovaném termínu otiskneme váš inzerát pouze v případě, pokud obdržíme kupón a doklad o zaplacení nejpozději 7 dnů před datem vydání. V opačném případě otiskneme inzerát v dalším vydání titulu. Způsob úhrady: Poštovní poukázka typu A nebo převodem na účet: 2110626628/2700, variabilní symbol = vaše IČ nebo telefonní číslo. Fakturační adresa: Český Domov Media House, s. r. o., Pod Altánem 99/103, 100 00 Praha 10 – Strašnice

NAŠE PRAHA

řádková inzerce

- **!ODVOZ STARÉHO NÁBYTKU NA SKLÁDKU!** Vyklízíme sklepy, byty, pozůstalosti, zahrady atd. Naložíme a odvezeme nepotřebné věci za rozumnou cenu. STĚHOVÁNÍ. Volejte 773 484 056
- **ČIŠTĚNÍ KOBERCŮ** a sedaček, úklidové práce. Profi přístup, nízké ceny. Mobil: 605 750 605.

Český Domov
Media House s.r.o.
Chcete se s námi dostat
do 1,6 milionu domácností?

Titul NAŠE PRAHA 8 vydává Český domov Media House, s. r. o., IČ 257 929 20 • šéfredaktor Martin Dudek, e-mail: martin.dudek@ceskydomov.cz • Manažer inzerce: Iveta Šavelová, tel.: 724 274 181, e-mail: iveta.savelova@ceskydomov.cz, • Adresa vydavatele, redakce a distribuce: Pod Altánem 99/103, Praha 10 – Strašnice, tel.: 224 816 821 • Stížnosti a podněty k distribuci: tel. 224 816 821, e-mail: kancelar@ceskydomov.cz • náklad 40 000 výtisků • Fotografie bez uvedení zdroje pocházejí z redakčního archivu • MK ČR E 21859 • Vychází 13. 11. 2026

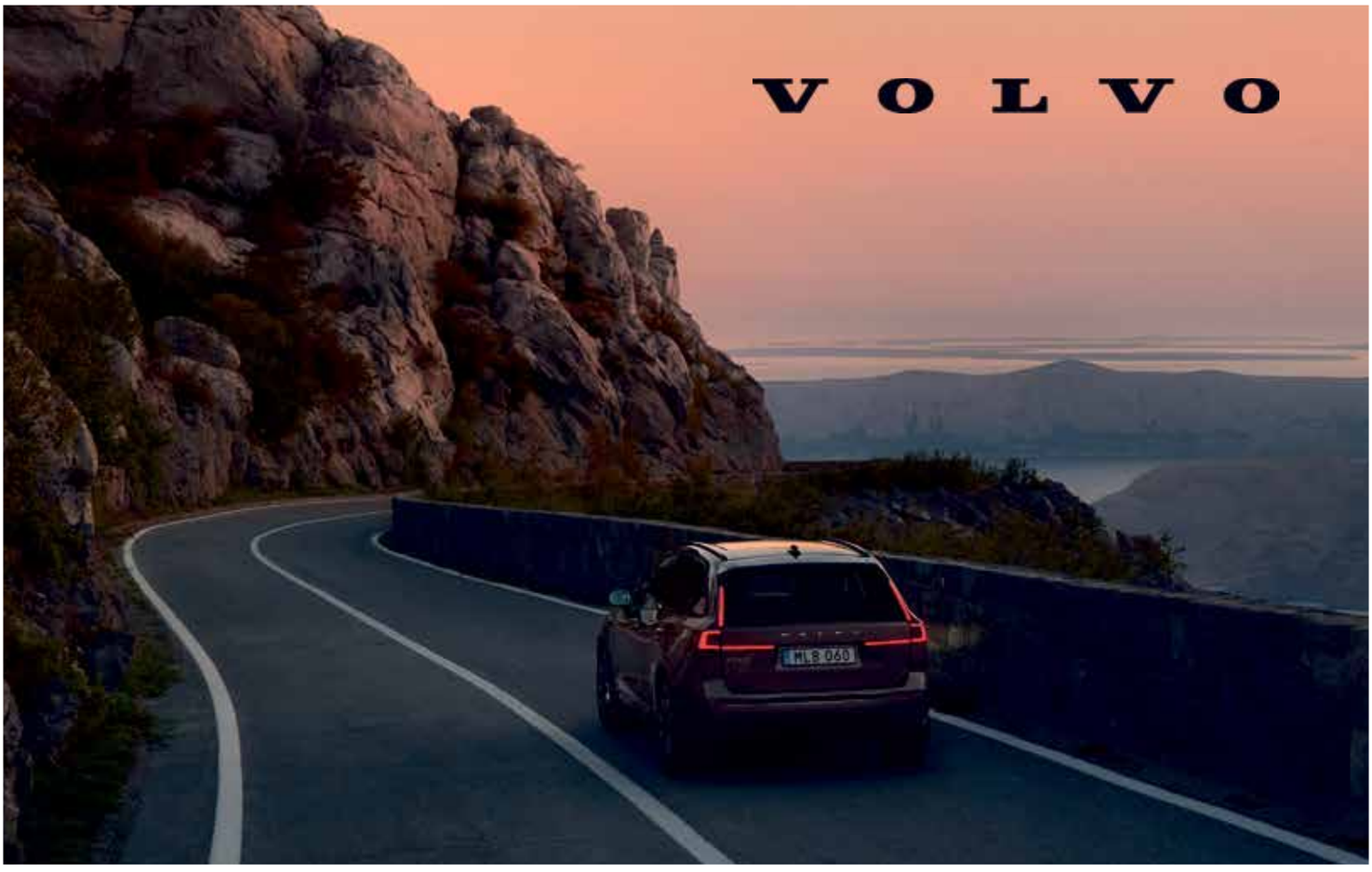

Potřebujete servisní prohlídku nebo řešíte pojistnou událost?
V autorizovaném servisu Volvo TUkas Malešice váš vůz přijmeme ihned. Používáme originální díly Volvo a dodržujeme standardy výrobce. Máte tak jistotu kvalitní péče, bezpečnosti vozu a dodržení podmínek záruky bez ohledu na stáří vozu.
Navíc na vybrané originální díly získáte doživotní záruku.

Volvo TUkas Malešice.
tukas.cz

Vaše Volvo si zaslouží jen to nejlepší.
Bez čekání.

SC-504806/01

již od 499 900 Kč
akční financování 50/50
také ve verzi 4x4 s benzínovým hybridním pohonem

Nabídka je platná do 30.11.2026 nebo do odvolání. Dacia Striker: spotřeba 4,2–6,8 l / 100 km, emise CO_2: 95–123 g/km. Uvedené spotřeby paliva a emise CO_2 jsou změřeny metodikou stanovenou dle platných právních předpisů vyžadovaných pro homologaci vozidla. Reprezentativní příklad financování 50 % nyní, 50 % za rok pro model Dacia Striker Essential mild hybrid-G 140: Pořizovací cena vozu 499 900 Kč vč. DPH, část pořizovací ceny hrazená klientem: 249 950 Kč (50 % z pořizovací ceny), výše úvěru 249 950 Kč, délka úvěru 12 měsíců, 1.–11. splátka ve výši pojištění 614 Kč (z toho HAV*: 408 Kč, POV**: 206 Kč), 12. splátka bez pojištění 249 950 Kč, 12. splátka pojištění: 614 Kč, poplatek za poskytnutí úvěru: 0 Kč, pevná výpůjční úroková sazba: 0 % p.a, RPSN s HAV: 2,0 %, celková částka splatná spotřebitelem: 254 846 Kč (celková částka splatná spotřebitelem zahrnuje splátky jistiny, úroků, smluvní poplatek, HAV), resp. 257 318 Kč vč. POV. Součástí financování je zdarma Garance Plus na 5 let/ 100 000 km (dle toho, co nastane dříve). *HAV=havarijní pojištění, **POV=pojištění odpovědnosti z provozu motorového vozidla, tj. povinné ručení. Sazby za pojištění jsou kalkulované jako průměrné sazby, které se mohou lišit dle jednotlivého zákazníka. Tato nabídka je pouze indikativní, není návrhem na uzavření smlouvy a nelze z ní proto dovozovat povinnost společnosti uskutečnit jakékoli transakce. Vyobrazení vozu je pouze ilustrativní.

Dacia doporučuje Castrol

TUkas

TUKAS STRAŠNICE
Černokostelecká 565/114
108 00 Praha 10

dacia.tukas.cz

SC-504805/01